

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A V - A CIVILĂ
SENTINȚA CIVILĂ NR. 579

Ședința publică din data de **14.05.2015**

Tribunalul constituit din:

PREȘEDINTE: FLORICA LAZĂR

GREFIER: ANA-MARIA MATIC

Pe rol se află soluționarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantulîn contradictoriu cu pârâteleși, având ca obiect ”acțiune în răspundere delictuală”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns părțile, prin avocați.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Nemaifiind cereri prelabile de formulat sau excepții de invocat, tribunalul acordă cuvântul asupra probelor.

Reclamantul, prin avocat, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar și precizează că nu insistă în administrarea probei cu interogatoriul pârâtelor.

Pârâtele, prin avocat, sunt de acord cu proba cu înscrisuri solicitată de reclamant și, în apărare, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar precum și cele suplimentare pe care le depun în ședință publică și pe care arată că le-a comunicat reclamantului, prin avocat.

Reclamantul, prin avocat, solicită cenzurarea parțială a înscrisurilor depuse la acest termen de judecată având în vedere că nu se referă la obiectul cererii de chemare în judecată și nu au legătură cu faptele ilicite invocate prin acțiune.

Tribunalul, după deliberare, în temeiul dispozițiilor art. 255 C.pr.civ., încuviințează pentru părți administrarea probei cu înscrisuri, utilitatea celor depuse la acest termen de judecată urmând a fi avută în vedere la soluționarea pe fond a cauzei.

Nemaifiind cereri prelabile de formulat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul asupra fondului.

Reclamantul, prin avocat, solicită admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată și precizată în sensul să se constate că faptele expuse în petitul cererii sunt ilicite care au afectat onoarea, reputația și imaginea reclamantului și, pe cale de consecință, să se dispună obligarea pârâtelor la plata în solidar a sumei de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul cauzat și acordarea de cheltuieli de judecată pe cale separată.

Precizează că ambele pârâte au calitatea de, că în data de2014 s-a desfășurat o campanie virulentă de denigrare a reclamantului

Înalta Curte de Casație și Justiție, în practica sa constantă, a considerat că un demers jurnalistic este licit câtă vreme nu depășește sfera unei legitime și firești apărări, libertatea de exprimare nu are caracter absolut. Față de reclamant, prin raportare la profesia sa, afirmațiile mai sus precizate sunt de natură a-i afecta, în principal, imaginea

în raport cu persoanele cu care colaborează cât și cu cele care au calitatea de clienți, afirmațiile neavând suport probator fiind simple afirmații denigratoare.

Pârâtele, prin avocat, depun concluzii scrise și arată că nu toate afirmațiile menționate în cererea de chemare în judecată aparțin pârâtelor, în speță, afirmațiile conform cărora reclamantul ar fi ... au fost emise de către un invitat în cadrul emisiunii TV, respectiv

Arată că temeiul acțiunii este art. 1357 C.civ., respectiv răspunderea civilă delictuală pentru fapta proprie ori se impune a se face o delimitare între afirmațiile emise de către pârâte și cele emise de alte persoane ce au participat la emisiune ce nu au calitatea de prepuși.

Cu privire la cadrul factual în cadrul căruia au fost emise afirmațiile arată că aspectul retrocedărilor ilegale a fost amplu dezbătut atât în presa scrisă cât și în mediul audio-vizual de către personalități politice, inclusiv premierul a condamnat public modul în care s-au efectuat anumite retrocedări fiind și motivul pentru care s-a modificat legea.

Arată că subiectul retrocedarea terenurilor aparținând este de maxim interes public, retrocedarea a început în 2009 în cadrul căreia un grup de persoane reprezentat de reclamant a obținut despăgubiri și ulterior s-a constatat că adevărata moștenitoare ce avea dreptul să solicite despăgubiri era în viață deși fusese declarată decedată.

Ca urmare a acestui fapt s-a declanșat o anchetă penală, reclamantul afirmând că este cercetat penal. De asemenea, arată că au depus înscrisuri din care rezultă că împotriva reclamantului a fost pusă în mișcare acțiunea penală în cadrul unui alt dosar penal ocazie cu care presa iar a relatat subiectul retrocedărilor ilegale referitoare la terenurile aparținând

Prin urmare, toate afirmațiile emise de către pârâte în cadrul emisiunilor TV au fost amplu dezbătute, fiind de notorietate, iar reclamantul a introdus alte două cereri pe rolul Tribunalului București împotriva unui alt jurnalist ce face parte din același trust de presă, acțiuni ce au fost respinse conform extraselor de pe portalul instanțelor pe care le-au depus la dosar.

Arată că se impune a se face diferența între afirmațiile factuale și judecăți de valoare, pentru emiterea afirmațiilor factuale fiind necesară o probă a verității ori este de notorietate modul în care au operat retrocedările însușideclarând jurnaliștilor în cadrul unei conferințe de presă redată în cadrul emisiunii TV faptul că persoanele ce beneficiază de retrocedarea cercetată de DNA insistă în plata primei tranșe

Însuși reclamantul invocă în cadrul acțiunii că pârâtele au emis judecăți de valoare la adresa sa prin care i-au lezat dreptul la onoare și imaginea ori, pentru judecăți de valoare, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului prevede că trebuie să existe o bază factuală suficientă pentru ca acestea să prezinte veridicitate.

Arată că au depus extrase din comunicatele de presă emise de către Prin urmare, a existat o bază factuală atât pentru lansarea anumitor acuzații prin care au fost criticat modul în care se comportă public reclamantul cât și atitudinea acestuia față de retrocedare. Față de toate aceste aspecte, solicită respingerea acțiunii, fără cheltuieli de judecată.

Reclamantul, prin avocat, în replică, arată că pârâtele suntși au în această calitate răspund pentru toate afirmațiile emise de invitații din acea emisiune, un

realizator are în fișa postului obligația de a modera, a cenzura afirmațiile propriilor invitați. În ceea ce privește omisiunea de introducere în acte a moștenitoarei arată că nu există o sentință de condamnare a reclamantului cercetările fiind în curs de desfășurare.

Precizează că este de acord cu efectuarea de demersuri jurnalistice pentru lămurirea aspectelor ce țin de retrocedări însă există anumite limite, un demers jurnalistic implicând efectuarea de investigații iar nu emiterea de afirmații denigratoare.

Tribunalul reține cauza spre soluționare.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 24.11.2014, pe rolul Tribunalului București Secția a V-a Civilă, sub nr. 40827/3/2014, reclamantul, a chemat în judecată parateleși, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce va pronunța,

- să constate că afirmațiile pârâtelor, făcute la Emisiunea «...», respectiv:

.....
reprezintă fapte ilicite prin care au fost afectate onoarea, reputația, imaginea și demnitatea reclamantului.

- obligarea pârâtelor la plata, în solidar, a despăgubirilor în valoare de, pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului constând în imagine, onoare, demnitate, reputație, prin campania mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul emisiunilor realizate de pârâte în contextul de ansamblu generat de politica editorială axată pe atacul persoanei reclamantului și a familiei reclamantului, specifică postului de televiziune

- Obligarea Pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, reclamantul arată că,

În data de....2014, în cadrul emisiunilor „....” și „....”, ambele difuzate de postul, alături de alți invitați, pâratele și, au susținut ca reclamantul, în calitate de ..., singur și/sau împreună cu terțe persoane (inclusiv reprezentanți ai instituțiilor statului) ar fi făcut o serie de presiuni împotriva unor reprezentanți ai Guvernului și ai Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în vederea obținerii despăgubirilor în cuantum de euro pentru „retrocedările ilegale ...”, în condițiile în care „are calitatea de inculpat” într-un dosar penal având ca obiect săvârșirea infracțiunilor de fals, uz de fals și înșelăciune.

Punctual, pâratele a afirmat, printre altele:

- că reclamantul, în calitate de „inculpat” (calitate pe care nu a dobândit-o vreodată în cadrul vreunei cauze penale) într-un dosar aflat pe rolul Parchetului General, are îndrăzneala de a cere A.N.R.P. să pună în aplicare dispozițiile imperative ale unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile;

- că ar fi făcut presiuni/a amenințat reprezentanții instituțiilor publice abilitate, în scopul obținerii pentru sine despăgubiri ilegale; că ar fi folosit mai multe falsuri în cadrul mai multor litigii, manipulând inclusiv sistemul judiciar și corupând reprezentanții instituțiilor publice abilitate în scopul fraudării bugetului de stat;

- că reclamantul, împreună cu alte persoane - clienți -, ar fi falsificat documente, prin diferite tertipuri, în vederea stabilirii unei situații de fapt și de drept nereale, cu prejudicierea drepturilor legitime ale altei persoane, căreia le-ar fi furat „moșia”; că reclamantul, împreună cu clienții sai și cu persoane nenumite, din cadrul sistemului judiciar (...) ar face parte dintr-o grupare infracțională (...) al cărui scop este fraudarea - neclară în emisiunile amintite – fie bugetului de stat, fie a patrimoniului unei persoane private.

În vederea lămuririi instanței de judecată, a anexat atât transcriptul emisiunii „...” din data de ... 2014 (...), însoțit de stenograma pe suport electronic - CD audio-video (...), cât și transcriptul emisiunii „...” din data de ... 2014 (...), însoțit de stenograma pe suport electronic - CD audio-video (...),

Față de cele prezentate mai sus, consideră că, prin declarațiile neadevărate făcute în cadrul unor emisiuni cu o audiență foarte mare și cu impact semnificativ asupra opiniei publice, zile de-a rândul (nu doar pe ... 2014), exista săvârșita o fapta ilicită cauzatoare de prejudicii de către pârâte, fiind îndeplinite condițiile angajării răspunderii civile delictuale pentru săvârșirea de fapte ilicite prin care s-a încălcat dreptul reclamantului la demnitate, prestigiu și onoare.

Demersul reclamantului este justificat pe principiul reparării în natură a prejudiciilor, sub forma despăgubirilor pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale constând în onoare, demnitate, reputație și imagine, prin campania mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul emisiunilor realizate de pârâte în cadrul postului de televiziune

Potrivit dispozițiilor Codului civil, atingerea adusă demnitarii, reputației și onoarei poate fi reparată prin orice modalitate socotită necesară pentru restabilirea dreptului vătămat, una dintre modalitățile prevăzute în mod expres fiind chiar aceea a reparației patrimoniale pentru prejudiciul, chiar nepatrimonial, ce i-a fost cauzat - art. 253 alin. 1 lit. c și alin. 4 C.civil.

1. Faptă ilicită este reprezentată de afirmațiile speculative, neadevărate și denigratoare despre acțiunile reclamantului făcute cu ocazia realizării emisiunilor din data de 2014, și nu numai, alături de alte persoane invitate, emisiuni din care a selectat doar o parte dintre afirmațiile ce pot fi lesne calificate drept fapte ilicite, indicate în petitul acțiunii.

Concluzia care se desprinde din afirmațiile pârâtelor este una singură: existența unei atitudini concertate, vizând discreditarea publică a reclamantului, prin proliferarea ideii că ar fi un personaj corupt, care prejudiciază fie persoane fizice, fie bugetul de stat, prin trafic de influență, corupție, inducerea în eroare a judecătorilor, manipularea instituțiilor statului etc.

Dreptul la demnitate, dreptul la onoare și reputație ale reclamantului sunt drepturi subiective civile, protejate, a căror încălcare necesită o reparație.

Cu depășirea dreptului la exprimare a unei opinii care să aibă la baza informații reale și susținute de probe, pârătele au accentuat și au inoculat în mintea celor care urmau să ia la cunoștință de cele afirmate, o pretinsă latură obscură, imorală și ilicită a reclamantului, reprezentată de faptul că ar fi desfășurat activități de natură infracțională, organizate, extrem de grave, inclusiv ca avocat, fapte ce ar trebui să atragă răspunderea

penală și nu numai a reclamantului. Practic, toate afirmațiile pârâtelor au drept unic scop transformarea reclamantului în simbol al ilegalității, faptă de natură a-i atrage opoziția publică, generator și de importante prejudicii materiale, avându-se în vedere profesia ... reclamantului.

Toate aceste afirmații ale pârâtelor creează reclamantului, în mod conștient și deliberat, imaginea unui personaj dubios, infracțional, cu înclinație către manipularea persoanelor fizice, a instituțiilor statului în scopul satisfacerii intereselor personale; scopul pârâtelor este generarea, la nivelul percepției persoanelor cu care interacționează a unui sentiment de revoltă, dispreț și nesiguranță.

Astfel de afirmații nu urmăresc exprimarea unei simple opinii sau informarea publicului, ci urmăresc influențarea percepției asupra imaginii reclamantului. Sintagmele și asocierile făcute pentru a face o caracterizare reclamantului nu au urmărit să informeze, ci să indice în conștiința publicului elementele necesare compromiterii demnității, reputației și onoarei acestuia.

Negativizarea imaginii reclamantului sub aspectul indicat rezultă din asocierea sa cu teme considerate de public drept „vulnerabile”, de mare risc „imagologic” (corupție, justiție, penal etc.).

Pârâtele denaturează, prin abuz, dreptul la liberă exprimare, drept fundamental garantat constituțional în societățile democratice, dar a cărui protecție nu este una absolută. Atât Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și Constituția României recunosc și garantează acest drept la liberă exprimare, subliniind că exercitarea acestui drept nu trebuie să prejudicieze demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei, precum și dreptul la imagine al acesteia. Or, prin afirmațiile făcute, pârâtele au depășit inclusiv aceste limite impuse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și Constituția României, afectând grav dreptul la demnitate, onoare și reputație ale reclamantului, prejudiciindu-i demnitatea, onoarea și prestigiul, inclusiv profesional.

Pârâtele nu au urmărit un interes legitim, ci doar au intenționat șicanarea și defăimarea reclamantului. Prin afirmațiile făcute la adresa sa, pârâtele au emis judecăți de valoare, de natură a aduce atingere demnității, onoarei și reputației reclamantului.

Concluzia care se trage în această privință din ansamblul declarațiilor Pârâtelor nu poate fi decât intenția de defăimate, denigrate și calomniere prin exprimarea unei poziții publice, prin mass-media, în cadrul unor emisiuni cu difuzare largă, la scară națională și la ore mare audiență, prin prezentarea reclamantului într-o manieră negativă și nereală, insultătoare și calomnioasă, prin imputări, acuze grave și aprecieri vădit tendențioase.

Afirmațiile publice ale pârâtelor au afectat și afectează în continuare (prin reiterarea acestora inclusiv la momentul redactării prezentei cereri), în egală măsură, prestigiul profesional, reputația, onoarea și demnitatea reclamantului în fața rudelor, prietenilor, colaboratorilor, colegilor, partenerilor de afaceri, clienților etc.

Fapta de a o defăima și denigra, prin afirmațiile făcute în mass media, în cadrul unor emisiuni TV la posturi cu acoperire națională, la ore cu audiență semnificativă, prin prezentarea reclamantului într-o manieră negativă și nereală, prin imputări și acuze grave și aprecieri vădit tendențioase, insultătoare și calomnioase, reprezintă, din punct de vedere juridic, o faptă ilicită.

Astfel, urmând concepția instanței supreme despre publicarea în presă a unui articol denigrator ca fiind o faptă ilicită (Decizia Curții Supreme de Justiție nr. 62/10.01.2001), consideră că prin afirmațiile sale, pârâtele au depășit „limitele firești” ale libertății de exprimare: „libertatea de exprimare nu poate și nu trebuie să fie absolută, deoarece o libertate absolută se transformă în contrariul ei. Dreptul la libera opinie și exprimare, ca orice alt drept, trebuie exercitat în limitele sale firești, neputând prejudicia drepturile și interesele legitime ale celorlalte persoane”.

Prin afirmații neadevărate, denigratoare, pârâtele au încălcat toate normele care apără drepturile și interesele legitime ale persoanelor împotriva abuzurilor săvârșite prin depășirea limitelor libertății de exprimare:

- norme constituționale (art. 30, art. 31, art. 57 din Constituția României, revizuită)

- norme civile (art. 58 alin. 1, art. 70, art. 72, art. 73, art. 252, art. 253, art. 1349, art. 1357 și urm., art. 1381 C.civ.)

- norme europene (art. 8 și art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului) ajungându-se astfel în situația de a oferi un exemplu clar de abuz al dreptului la liberă exprimare, prin depășirea limitelor sale, trasate de normele mai sus menționate - dreptul reclamantului la demnitate, onoare și reputație.

În consecință, faptele Pârâtelor au un caracter ilicit a cărui constatare solicita a fi făcută de instanța de judecată.

2. Prejudiciul suferit de către reclamantul este reprezentat de deteriorarea reputației, a demnității, onoarei, imaginii și prestigiului, inclusiv profesional, al reclamantului Reclamant, ca urmare a afirmațiilor și declarațiilor făcute de pârâte în cadrul emisiunii menționate, declarații și acuzații preluate apoi în cadrul altor emisiuni TV, articole în presa scrisă sau în mediile virtuale.

Virulenta campanie desfășurată de către pârâte este construită din acuzații concrete și grave, transmise opiniei publice prin repetarea în emisiuni a acestora pentru a se asigura de inducerea în percepția publică a unei imagini negative, nefavorabile a reclamantului.

Potrivit art. 18 teza a II-a din Hotărârea Senatului României nr. 32/1994 prin care a fost adoptată Rezoluția nr. 1.003 (1993), adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei la data de 1 iulie 1993, care statuează că „impactul informației asupra opiniei publice tine de domeniul evidenței”, se naște prezumția că reclamantul a suferit un prejudiciu moral, de imagine, fiindu-i afectate dreptul la demnitate, onoare și reputație ca urmare a afirmațiilor și acuzațiilor făcute de pârâte.

Încălcarea dreptului la demnitate, onoare și reputație al reclamantului rezultă implicit și a luat naștere odată cu afirmațiile făcute de pârâte în cadrul emisiunii sale, cu depășirea limitelor impuse de art. 30 alin. 6 din Constituția României. Instanța trebuie să aibă în vedere că oricărei persoane îi este garantat dreptul la protejarea demnității, onoarei și reputației și, cum reclamantul își desfășoară activitatea profesională ..., orice considerații în legătură cu persoana sau activitatea (mai ales profesională) sa care - dacă ar fi adevărate - ar atrage oprobriul public, sunt de natură a-i crea un prejudiciu de imagine, afectându-i demnitatea, onoarea și reputația profesională.

Instanța de judecată va constata în urma analizării declarațiilor și afirmațiilor susținute de pârâte în cadrul emisiunilor din data de 2014, și nu numai, că elementele componente ale campaniei de denigrare și defăimare, care prin ușurința cu care au fost formulate, fără nicio verificare prealabilă și fără a fi depuse minime diligente, au lezat în mod grav onoarea, demnitate, reputația personală și profesională a reclamantului.

Folosirea unor termeni ca:

«.....» sunt utilizați cu intenție în cadrul emisiunilor difuzate de pârâte pentru manipularea opiniei publice în sensul prezentării reclamantului într-o imagine negativă, de persoană, care a adus atingere gravă intereselor legitime ale unor persoane îndreptățite, a bugetului de stat cu scopul satisfacerii intereselor personale.

În ceea ce privește impactul afirmațiilor care sunt incriminate drept fapte ilicite în prezenta cauză, acesta trebuie apreciat ținând seama de profesia pârâtelor, de contextul și modalitatea în care aceste afirmații sunt făcute (...), precum și de amploarea impactului.

Legătura de cauzalitate între fapta ilicită și atingerea adusă drepturilor personal - nepatrimoniale ale reclamantului rezultă implicit din mecanismul prezumției dezvoltate anterior, în sensul că atingerea drepturilor rezultă din chiar săvârșirea faptei ilicite de defăimare, denigrare, insultare și calomniere prin afirmațiile făcute în public, în cadrul unei emisiuni de largă audiență, în cadrul unui post de televiziune central, de-a lungul mai multor zile.

Atingerea adusă drepturilor personal - nepatrimoniale ale reclamantului, respectiv dreptul la demnitate, onorare și reputație, este efectul imediat al aducerii la cunoștința publică a afirmațiilor făcute de pârâte, afirmării conținând atât susțineri nedovedite, neadevărate, deformată cu poprire la activitatea reclamantului, cât și afirmării insultătoare cu privire la persoana și activitatea acestuia.

Vinovăția pârâtelor este determinată prin raportarea comportamentului acestora - în speta, afirmațiile neadevărate și vădit tendențioase făcute în public - la comportamentul model al unei persoane abstracte, luată ca termen de comparație - în speță modelul cetățeanului, astfel cum este acesta indicat de normele constituționale și civile interne și internaționale, care impun limite clare ale libertății de opinie și exprimare, inclusiv prin raportare la statutul de „jurnalist”, „realizator programe TV” etc.

Încălcarea normelor menționate anterior demonstrează vinovăția pârâtelor, întrucât nemo censetur ignorare legem, iar, pe de altă parte, autorul faptei ilicite răspunde pentru culpa cea mai ușoară.

Or, prin declarațiile făcute, este evident că pâratele au urmărit prejudicierea onoarei, reputației și demnității reclamantului și nu doar exercitarea dreptului la liberă exprimare în limitele prevăzute de dispozițiile legale interne și internaționale.

În consecință, vinovăția pârâtelor rezultă din elementele materiale ale faptei ilicite, din încălcarea cu rea-credință a normelor care trasează drepturile și obligațiile recunoscute oricărei persoane. Vinovăția pârâtelor rezultă din săvârșirea faptelor ilicite descrise mai sus, fiind evident faptul că pâratele au avut permanent reprezentarea acuzațiilor aduse la adresa reclamantului și au urmărit producerea unor prejudicii majore onoarei, reputației și demnității reclamantului.

Sub raport strict factual și juridic referitor la problema de drept din acuzațiile pârâtelor potrivit căreia are calitatea de inculpat în cadrul dosarului penal aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precizează că în acest dosar, a avut până la proba contrarie, calitatea de suspect, între aceste 2 noțiuni existând o diferență semnificativă sub raportul vinovăției.

În acest sens, art. 77 și art. 82 din Codul de procedură penală definesc în mod expres aceste 2 noțiuni, astfel:

- prin suspect se înțelege persoana cu privire la care, din datele probele existente în cauză, rezultă bănuiala rezonabilă că a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală;
- prin inculpat se înțelege persoana împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală și devine parte în procesul penal.

2. în vederea lămuririi cadrului procesual, dar și în vederea precizării anumitor interpretări juridice a normelor de drept (intern și internațional) la care reclamantul face trimitere în prezenta, preîntâmpinând eventuale susțineri ale pârâtelor, precizează următoarele: aceștia trebuie să își exercite profesia cu bună credință, să ofere informații exacte și demne de a fi considerate credibile, respectând întru totul deontologia profesională. Ea a stabilit că jurnaliștii nu pot fi scutiți, în numele rolului esențial ce le revine pentru funcționarea unei societăți cu adevărat democratice, de respectarea legilor de drept comun, inclusiv a celor din materie penală.

Uneori, existența unor îndatoriri și responsabilități poate duce la expansiunea limitelor ce încadrează dreptul la liberă exprimare, așa cum este cazul presei, al cărei rol central într-o societate democratică este tocmai acela de a transmite informații. Luând în considerare impactul pe care mass media, în special cea audiovizuală, îl are asupra formării opiniei publice, a rolului esențial pe care media îl joacă pentru funcționarea democrației, prin supravegherea atentă și semnalarea oricărei abateri de la normele legale și de la interesul public săvârșită de factorii decidenți din cadrul puterii legislative, executive ori chiar a celei judecătorești, Curtea Europeană a concluzionat afirmând că presa își poate îndeplini eficient funcția socială doar prin respectarea anumitor limite, ce țin mai ales de reputația altei persoane, drepturilor terților ori protejarea informațiilor confidențiale, misiunea jurnalistului fiind aceea de a comunica publicului doar probleme de interes general.

Curtea Europeană a stabilit și elementele care conturează contextul producerii faptei ilicite de care este acuzat jurnalistul și de care se va tine seama, precum: calitatea specifică pe care o poate avea autorul discursului, tipul discursului, persoana lezată, posibilitatea de a folosi alte expresii, canalul de comunicare prin care a fost difuzat mesajul și impactul acestuia, locul unde a fost ținut discursul.

Or, referitor inclusiv la posibilitatea folosirii altor expresii, precizează cu titlu exemplificativ - că, inclusiv prin decizia de inadmisibilitate a Curții Europene a Drepturilor Omului, din data de ... 2013, a fost respinsă plângerea formulată de reclamantul ... (...), prin care acesta invocă încălcarea libertății sale de exprimare, consacrată de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, considerându-se că termenii folosiți de reclamant nu erau indispensabili pentru comunicarea mesajului său, motiv pentru care s-a raliat concluziei instanțelor interne cum că acești termeni relevă intenția reclamantului de a-1 ofensa pe adversarul său politic (...). Or, în lipsa unei

baze factuale, nu se poate aprecia că afirmațiile sale nu au depășit doza de exagerare și provocare admise de art. 10 din Convenție. De aceea, CEDO a considerat că instanțele interne au furnizat „motive pertinente și suficiente” pentru a reține încălcarea de către reclamant a „onoarei, demnității și reputației” lui (...).

În plus, instanța europeană a statuat în mod constant faptul că jurnaliștii trebuie să acționeze cu bună credință și să se bazeze pe un minimum de fapte suficient de precise și fiabile, proporționale cu natura și forța afirmației pe care ei o fac, cu cât afirmația este mai serioasă, cu atât baza factuală trebuie să fie mai solidă. Curtea va tine seama de faptul că afirmația a fost făcută în cadrul unei emisiuni televizate, ce are un public numeros, fiind gravă pentru cel vizat, putând atrage o pedeapsă de natură penală'.

În concluzie, față de cele de mai sus, solicita ca instanța să constate caracterul ilicit al faptelor Pârâtelor, constând în declarațiile făcute în cadrul emisiunilor amintite din data de 2014 și obligarea pârâtelor la plata, în solidar, a despăgubirilor în valoare de pentru prejudiciul cauzat prin încălcarea drepturilor nepatrimoniale ale reclamantului constând în onoare, demnitate, reputație și imagine prin campanie mincinoasă, denigratoare și defăimătoare desfășurată în cadrul emisiunilor realizate.

În temeiul dispozițiilor art. 451 C.proc.civ., solicita obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept, cererea se întemeiază pe dispozițiile art. 58 alin. 1, art. 70, art. 72, art. 73, art. 252, art. 253, art. 1349, art. 1357 și următoarele, art. 1381 C.civ., art. 30, art. 31, art. 57 din Constituția României, revizuită, art. 8, art. 10 din CEDO.

În susținerea acțiunii, reclamantul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri, și interogatoriul pârâtelor.

În susținerea cererii s-au depus la dosar înscrisuri:

Prin **intampinarea** depusa la data de2015, paratele invedereaza ca

Pe fondul cauzei, paratele sustin ca afirmatiile exprimate in cadrul emisiunilor mentionate in cererea de chemare in judecata s-au facut in urma unui exercitiu licit al profesiei de jurnalist, mesajul si opiniile critice la adresa reclamantului fiind un punct de vedere care a rezultat din circumstante factuale ce nu pot fi tagaduite, reclamantul denaturand afirmatiile facute in cadrul emisiunilor.

Mai sustin paratele ca o parte din afirmatiile la care se face referire nu le apartin, nu sunt rezultatul unei fapte proprii, ca faptele la care se face referire au fost preluate din alte surse sau reies din documente, fapte ce au fost comentate alaturi de invitati.

Comentariul si exprimarea opiniei pe probleme de interes public reprezinta o forma fundamentala de exercitare a libertatii de exprimare intr-o societate demecratica.

Atat din perspectiva faptelor dezbatute in emisiune cat si a circumstantelor personale ale reclamantului, subiectul abordat in emisiuni s-a situat in sfera de interes public, fiind exprimate opinii critice, judecati de valoare, bazate pe fapte a cotror aducere la cunostinta publicului a fost preexitenta.

Mai sustin paratele ca dreptul la libera exprimare a fost exercitat in speta, in limite licite, faptele au fost analizate astfel cum reies acestea din actele si declaratiile altor persoane, jurnalistul putandu-si exprima opinia critica cu privire la reclamant sau la activitatile acestuia, aceasta exprimare fiind in cadrul obligatiilor profesionale de a

difuza informatii care sa aiba o aparenta de veridicitate si care sa provina de la o sursa credibila.

Apreciaza paratele ca nu se fac vinovate de savarsire de fapte ilicite, astfel ca actiunea este neintemaita, afirmatiile facute in emisiuni nu au caracter vatamator pentru reclamant, aspectele discutate facusera deja obiectul mai multor materiale jurnalistice publicate cu luni in urma.

Paratele indica in aparare aparitia mai multor articole de presa publicate anterior, depuse in extras la dosar.

In aparare, paratele au solicitat administrarea probei cu inscrisuri, constand in articole de presa si extrase de pe portalul instantelor de judecata in dovedirea imprejurarilor factuale ale afirmatiilor reclamate.

In sedinta publica din data 12.03.2015, reclamantul a precizat cadrul procesual pasiv, in sensul ca numele paratelor este, precizare fata de care instanta luand act a dispus rectificari cu privire la numele paratelor.

Analizând actele si lucrarile dosarului, tribunalul constata ca la data de ...2014 au fost difuzate pe postul de televiziune emisiunile cu titlul..... in care au avut calitatea de paratele, acesta supunand dezbaterei impreuna cu invitatii emisiunii , imprejurari legate de acordarea de masuri reparatorii de catre, pentru bunurile ce au apartinut , in

Cu ocazia acestor dezbateri, tribunalul constata ca asa cum se sustine in cererea de chemare in judecata, s-au facut afirmatii in sensul ca

Expresiile la care face referire reclamantul cu sustinerea ca acestea sunt de natura a-i afecta dreptul la onoare, reputatie, imagine si demnitate, au fost folosite in cadrul emisiunilor, astfel cum rezulta din continutul acestor emisiuni fara ca acest aspect sa fie contestat de catre parate.

Cu privire la caracterul delictual al acestor expresii, caracter generator de prejudicii in acceptiunea reclamantului, tribunalul constata ca, afirmatiile sunt afirmatii ce au fost facute in multe articole de presa in publicatii precum din data de2014 si ...2014, „...” din2014, articolul fiind preluat de la postul de televiziune , alte publicatii si posturi TV, subiectul facand obiectul unor ample dezbateri.

Din aceste articole ar rezulta ca reclamantul este urmarit penal, deci are calitatea de inculpat, astfel cum ar fi afirmat purtatorul de cuvânt al Parchetului instantei supreme, in sensul ca urmarirea penala a fost declansata in mai 2014.

Astfel, afirmatiile denigratoare au fost des utilizate anterior emisiunilor reclamate in cererea de chemare in judecata, paratele dezbateri in cadrul emisiunilor pe care le-au moderat un subiect deja expus opiniei publice prin toate mijloacele de informare, anterior si pentru o mare perioada de timp.

Potrivit art.58 alin.(1) N.C.civ., orice persoană are dreptul la [...] demnitate, la propria imagine; art.72 alin.(2) din același act normativ stabilește că este interzisă orice atingere adusă onoarei și reputației unei persoane, fără consimțământul acesteia ori fără respectarea limitelor prevăzute la art.75, iar art.73 alin.(2) prevede că în exercitarea dreptului la propria imagine, persoana poate să interzică sau să împiedice reproducerea, în orice mod, a înfățișării sale fizice sau, după caz, utilizarea unei asemenea reproduceri.

Art.75 din N.C.civ. stabilește că nu constituie o încălcare a dreptului la demnitate sau a dreptului la propria imagine atingerile permise de lege sau de convențiile și pactele internaționale privitoare la drepturile omului la care România este parte și că exercitarea drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință și cu respectarea pactelor și convențiilor internaționale la care România este parte nu constituie o încălcare a drepturilor privind demnitatea persoanei umane.

Condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie sunt reglementate de art.1349 și art.1357-1371 din N.C.civ. Astfel, art.1349 din N.C.civ. stabilește cu titlu general că orice persoană are îndatorirea [...] să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor și intereselor legitime ale altor persoane, și că persoana care, având discernământ, încalcă această îndatorire, răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligată să le repare integral.

Reclamantul care se pretinde prejudiciat în drepturile sale trebuie să facă dovada întrunirii următoarelor condiții: existența unui prejudiciu cert și nereparat (art.1357 alin.(1) N.C.civ.); a unei fapte ilicite (art.1357 alin.(1) N.C.civ.), a raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu (art.1357 alin.(1) N.C.civ.); și a vinovăției celui care a cauzat prejudiciul, acesta fiind ținut să răspundă și pentru cea mai ușoară culpă (art.1357 alin.(2) N.C.civ.).

În speta, tribunalul apreciază ca reclamantul nu a făcut dovada suportării unui prejudiciu prin fapta culpabilă a paratelor.

Asa cum s-a reținut afirmațiile imputate paratelor, au fost făcute în mod public de mai multe publicații de presă și posturi de televiziune, anterior emisiunilor din data de2014, acuzele la adresa reclamantului se poate presupune că erau cunoscute de opinia publică față de multitudinea articolelor și emisiunilor tv., care au prezentat faptele în același mod.

Astfel ceea ce s-a prezentat prin intermediul celor două emisiuni nu era de natură să aibă un impact negativ asupra opiniei publice care era la curent cu subiectul dezbătut, cu calificarea dată de jurnaliști faptelor imputate reclamantului.

Chiar dacă faptele paratelor s-ar circumscrie unui scop denigrator la adresa imaginii, onoarei, reputației și demnității reclamantului aceasta nu a făcut dovada faptului că a suferit un prejudiciu moral urmând săvârșirii acestor fapte, nu a făcut dovada că opinia publică a avut o anumită reacție la persoana sau urmând vizionării emisiunilor reclamate, că a suportat manifestări de dispreț, revoltă și nesiguranță din partea altor persoane, rude, prieteni, colaboratori, colegi, parteneri de afaceri, eventual persoane cu care reclamantul a intrat în relații contractuale în temeiul profesiei de avocat.

Parte din afirmațiile calificate de reclamant ca denigratoare la adresa sa, au fost de fapt la adresa altor persoane....., la emisiunile reclamate fiind invitați care au făcut același gen de afirmații.

Prezumția că ar fi suferit un prejudiciu moral, nu poate să ducă prin ea însăși în speta la dovedirea acestui prejudiciu câtă vreme așa cum s-a arătat, afirmațiile făcute în cadrul emisiunilor în care paratele un intermediat opiniile invitaților nu aveau un element de surpriză, un impact emoțional nou pentru opinia publică, aceste afirmații fiind

facute in mod sistematic prin alte mijloace mass media pe o perioada de cateva luni, anterior datei de2014.

Fata de cle retinute, tribunalul apreciaza ca reclamantul nu a facut dovada indeplinii uneia din conditiile raspunderii civile delictuale, anume aceea a suportarii unui prejudiciu ce se impune a fi reparat, astfel ca cererea de chemare in judecata va fi respinsa ca nefondata.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca nefondată acțiunea formulată de reclamantul(CNP ...), cu domiciliul în și cu domiciliul procesual ales în, în contradictoriu cu pârâteleși, ambele cu domiciliul ales în– la sediul

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 14.05.2015.

PREȘEDINTE,
Florica Lazăr.

GREFIER,
Ana Maria Matic.

..

WWW.JURINFO